

Протокол

№

гр. София, 28.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **3999** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК.

На поименното повикване в 9.12 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – А. Р. А., редовно уведомен, явява се лично и заедно с АДВОКАТ Т. И., редовно упълномощен, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ, редовно уведомен, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, с пълномощно по делото.

СПП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВОКАТ И. – Да се даде ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. – Да се даде ход на делото.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание и

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е образувано по жалба на А. Р. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] , против решение № 34-ОК/13.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № 9235 от 24.02.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ДОКЛАДВА, че по жалбата е постъпила административната преписка.

ДОКЛАДВА, че по указания на съда е постъпила от ответника актуална Справка относно Република Г. с препис за жалбоподателя.

АДВОКАТ И. – Изцяло поддържам депозираната от чужденеца жалба. Моля съда да приеме административната преписка в цялост, в това число и допълнително представеното писмено доказателство, а именно докладваната от съда актуална справка относно Република Г.. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. – Поддържам адвоката си.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата и като изслуша становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА административната преписка.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представената от ответника актуална справка относно Република Г..

ПРИЕМА И ПРИЛАГА всички доказателства, приложени по делото.

Като съобрази, че страните не сочат нови доказателства и нямат други доказателствени искания, съдът намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВОКАТ И. – Моля съда да отмени оспореното решение. Считаю, че същото е издадено в явно нарушение на материалния закон и при неправилно тълкуване на относимата правна уредба. Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от значение за личното си положение или страната по произход подлежи на преценка по реда на глава 6. Тоест не всяка последваща молба подлежи на такава преценка, а само на онази, в която чужденецът не се е позовал на нови обстоятелства. В случая административният орган е провел незаконосъобразна процедура по допустимост, независимо, че чужденецът се е позовал на такива обстоятелства. Дали те са основателни, дали те действително обосновават предоставяне на закрила това е предмет на същинското производство по реда на ЗУБ. Считаю, че молбата е следвало да бъде допусната и вече преценката да бъде доколко е основателна на компетентния орган – Председателя на ДАБ. Обръщам внимание на едно скорошно решение на Съда на ЕС, което е задължително за съблюдаване от държавите-членки, а именно по дело С-563 от 2022 г. В него е изрично посочено, че държавите-членки са длъжни да предвидят във вътрешното си законодателство основания за урегулиране престоя на чужденците, които да са различни от тези, които са по Директива 2011/95/ЕС. В българското законодателство единствената такава норма е чл. 9, ал. 8 ЗУБ, в която е предвидено, че закрила и хуманитарен статут може да се предостави по други причини от хуманитарен характер, тоест изключват се общите предпоставки по ЗУБ. В зависимост от личната хуманитарна ситуация може да се предостави такава закрила. Чужденецът за първи път се позовава на това обстоятелство и сочи данни в тази насока. Той е 27 години тук в България и очевидно не може да бъде върнат в

страната по произход. За 27 години държавните власти са положили всякакви разумни усилия, а в същото време човекът е в напредваща възраст няма достъп нито до медицинска помощ, здравни осигуровки и други. Той просто не съществува чисто документално, което го лишава от редица условни права. Цитираното Решение на СЕС сочи именно това, че не допуска държава-членка да лишава от достъп до основни права чужди граждани с неурегулиран престой тогава, когато няма възможност за това. Тоест те трябва да имат достъп поне до базови права. Считам, че при разглеждане на молбата, регистрирането му и предоставянето на документ, който временно да уреди законовия му престой - това отговаря на критериите, които СЕС е въвел. Моля, почитаемия съд, да отмени административния акт с връщане на преписката с указания за разглеждане на молбата в производство по общ ред.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. – Поддържам адвоката си.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Твърдя, че решението на Интервюиращия орган е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Производството е по чл. 76, тоест последваща молба и се разглеждат само тези факти и обстоятелства, посочени в самата молба или доказателствата, които са приложени към нея. Към молбата има приложен само трудов договор и трудова книжка, което е неотнормосимо по настоящия спор, тъй като той е чужденец и няма право да работи. Имайки предвид, че 27 години е в България реално е незаконно пребиваващ. Той е чужденец в нашата информационна система, защото е последваща молба. Единствено, когато е по общия ред е кандидат-бежанец, но той е имал такова производство и има отказ. След това е обжалван отказа, разглеждан е от АССГ и от ВАС, които са потвърдили решението. Освен това на стр. 2 от решението на Интервюиращия орган е изложена фактическата обстановка и е написал цитирам: „Специализираните органи за административни действия по извеждането му от страната, т.е. дирекция „Миграция“, не са предприели самото му извеждане“. Обаче в цитираната практика на СЕС в решението, което колегата спомена, първо това решение е по друго дело и там става въпрос за друг човек със съвсем различна бежанска история. Освен това в самото решение е записано, че държавата трябва да уреди, съгласно Директива № 2008 и която е транспонирана в ЗУБ. Тоест дирекция „Миграция“ е тази, която следва да го върне или да предприеме действия. Какво значи това? Това значи, че като не може да го върне в страната по произход, дирекция „Миграция“ трябва писмено да го уведоми и да не нарушават правата на чужденеца по чл. 29 ЗУБ. Жалбоподателят е по Закона за чужденците в РБ и по Хартата за защита правата на човека, така че те трябва да уредят по този начин престоя му в България, че той да пребивава легално. Това не е уредено в нашето законодателство, но така или иначе това не е предмет на ЗУБ. Именно поради това, считам че правилно Интервюиращият орган е преценил. На страница 3 от решението е посочено какво е последваща молба съгласно закона и какви действия трябва да се предприемат.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ!

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.29 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: